

Економічна безпека є складним та багаторівневим поняттям, про це свідчать різноманітні наукові підходи до його сутності, виокремлення основних складових, а також факторів, що здійснюють на неї безпосередній вплив.

Отже, економічна безпека підприємства в умовах ринкової економіки має низку особливостей, зокрема низький рівень забезпечення умов економічного зростання підприємства виходять на перший план. На розвиток підприємства впливають такі чинники, як нестабільна політична і соціально-економічна ситуація в країні, міжнаціональні, регіональні, територіальні конфлікти, недосконалість законодавства, криміналізація суспільства, шахрайство, корупція та інші. Все це різко загострило проблему забезпечення економічної безпеки підприємства, яка виникла доволі давно. Стабільний розвиток та функціонування підприємств неможливі без належного захисту діяльності підприємств від впливу внутрішніх та зовнішніх факторів. Це забезпечується лише при підтримці достатнього рівня економічної безпеки діяльності підприємств.

Список літератури:

1. Іванілов О. С. Економіка підприємства : підручник / О. С. Іванілов. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 728 с.
2. Мунтіян В. І. Економічна безпека України / В. І. Мунтіян. – К. : КВІЦ, 2009. – 464 с.
3. Пашнюк А. О. Економічна безпека підприємства: сутність, складові та фактори забезпечення / А. О. Пашнюк // Інвестиції: практика та досвід. – 2012. – №22. – С. 48-50.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕТАЛУРГІЙНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

*Чабаненко І.Л., к.е.н., доцент кафедри фінансів,
ДонДТУ, м. Алчевськ, Україна*

Як свідчать дані World Steel Association, українська металургійна галузь на даний час знаходиться в десятці найбільших світових виробників сталі (виплавляє близько 30 млн тонн сталі на рік). Слід зазначити, що ціни на сталь піднялися та складають близько 230-240 доларів за тонну. Підтримку попиту на вітчизняний метал надали заборона експорту напівфабрикатів з Індії, а також низька якість китайської сировини, через що європейські і близькосхідні споживачі віддають перевагу більш якісній продукції, в тому числі, українській.

Але, хоча і відбулося значне подорожчання сталі, для українських металургів це не означає значних поліпшень, тому як виробники працюють за довгостроковими договорами і в них вже зафіксовані ціни, які були актуальними на момент укладання контрактів. При цьому стан галузі залежить від світового стану економіки і глобальних ринків, які знаходяться під тиском факторів [1,2]:

- в Європейському союзі, на який припадала вагома частка українського металоекспорту, відсутнє стабільне зростання споживання продукції чорної металургії. Пов'язано це з загальною слабкістю економіки регіону, низькими темпами збільшення ВВП і зниженням доходів населення;

- масові заворушення та політична нестабільність у країнах Близького Сходу та Північної Африки призвели до обвалу попиту на українську продукцію в регіоні. Очікувалося, що в 2013 році північноафриканський ринок зросте до 29 млн тонн, а в 2014 році – до 32 млн тонн.;

- великий ринок збуту української металопродукції – Митний союз – останнім часом підданий ризикам, насамперед, імпортозаміщенню;

- надто послаблене внутрішнє споживання за рахунок браку держфінансування та падіння попиту на іпотечне кредитування.

Кожне металургійне підприємство, звісно, намагається поліпшити ситуацію, але слід відзначити спроби холдингу «Метінвест», до складу якого входять Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча (ММКІ), металургійний комбінат «Азовсталь» (AZST), Єнакіївський метзавод (ENMZ) та Алчевський металургійний комбінат (ALMK), а також вуглевидобувні та залізодобувні підприємства. Даний факт є дуже позитивним, так, керівництво активно позиціонує синергізм, що дозволяє значно знизити собівартість (швидко модернізувати або відновити основні фонди надто важко, тому увагу приділяють зниженню витрат за рахунок здешевлення сировини) [3].

Для зміцнення позицій на ринку цінних паперів та конкурентоспроможності української металургійної галузі варто приділити також увагу асортименту. ALMK є монополістом у виробництві товстих нержавіючих сталей, сталей спеціального призначення і сталевого дроту; перевагою ММКІ, AZST, ENMZ є повний цикл виробництва металу – від видобутку та переробки залізної руди та коксівного вугілля, до виплавки та обробки металу. Потрібно всебічно проаналізувати всесвітній ринок попиту металургійної продукції з метою розширення асортименту.

Список літератури:

1. Чи є перспективи інвестування в металургійну галузь України. Л.Білозерський. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://news.finance.ua/ua/_/2/0/all/2013/09/30/309924

2. Линник Т. А. Виробництво сталі в Україні 2007-2011 рр. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrstrategy.com/uk/rynki/item/50-v-ukraine-v-2011-godu-bylo-vyplavleno-353-mln-tonn-stali-cho-na-57-bolshe-pokazatelja-proshlogo-goda.html>

3. Україна посіла 8-ме місце у світі за виплавою сталі / Інтерфакс-Україна. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://gazeta.ua/articles/business/_ukrajina-posila-8-me-misce-u-sviti-za-viplavkoju-stali/419413

ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ОБОРОТНІСТЬ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ В ПІДПРИЄМСТВАХ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ

Шинкар С.М., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств харчування та торгівлі,

Мілаш І.В., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств харчування та торгівлі,

Михайлова О.В., ст. викладач кафедри економіки підприємств харчування та торгівлі, ХДУХТ, м. Харків, Україна

Управління оборотними активами є одним із основних елементів управління економічною діяльністю торговельного підприємства. Загальновідомо, що торгівля відрізняється від інших галузей народного господарства відносно високою потребою в оборотному капіталі та високою швидкістю оборотності оборотних активів.

Для більш глибокого вивчення процесу формування оборотних активів підприємств роздрібної торгівлі було обстежено вибіркочу сукупність підприємств роздрібної продовольчої торгівлі міста Харкова різних форм власності за період 2005–2010 роки.

Як показали дослідження [1, с. 149–155], потреба в оборотному капіталі визначається трьома статтями оборотних активів: товарними запасами, які відіграють головну роль, дебіторською заборгованістю та необхідними платіжними (грошовими) коштами. Періоди обороту окремих елементів оборотних активів характеризувалися найбільшою тривалістю за товарними запасами – від 44 днів у 2005 р. до 34 днів у 2010 р. Період обороту дебіторської заборгованості та грошових коштів був значно коротшим: у межах 5–9 днів, що пояснюється їх незначними розмірами та питомою вагою у складі оборотних активів.

З метою виявлення чинників, що впливають на оборотність оборотних активів підприємств роздрібної торгівлі, проведено факторний аналіз